

har anført om den Trang, der allerede inden Krigen skulde have været til et forøget Lægepersonale; saa kan jeg jo naturligvis ikke tale om den Trang, der kan have været ved Rendsborg, men derimod kjender jeg meget nøie den Trang, der har været i Kjøbenhavn, og den har været overmaade ringe; den har været saaledes, at det har været almindelig bekiendt, at de Læger, der vare ansatte ved Militairretaten her i Kjøbenhavn, havde særdeles magelige Levebrød, og det, naagtet der fra Krigsbestyrelsens Side ikke just blev sparet paa dem, idet de nemlig idelig bleve udcommanderede til Svømme- og til Gymnastikøvelser, Exercits o. s. v., hvor der dog efter de fleste Menneskers Begreber ikke behøver at være nogen Læge tilstede; dette har Udvalget tænkt sig, vistnok ikke vilde være nødvendigt for Fremtiden. Udvalget har antaget, at der vilde behøves det samme Antal Overlæger, som der var inden hiin nye Udnavnelse fandt Sted, med Hensyn til hvilken jeg maa bemærke, at jeg vistnok fuldkommen indseer det Begrundede i, at den ærede Krigsminister har søgt at skaffe et Avancement tilveie i Lægepersonalet, der i den Henseende har staaet særdeles meget tilbage (Ja!), og ikke har faaet den Lønning, som det fortjente og ærlig fortjente. Udvalgets Indvending gaar aldeles ikke ind her paa, men kun paa den ærede Krigsministers Forslag om, at dette Avancement, der aabenbart efter Ministerens egen Indrømmelse er fremkaldt af særlige Omstændigheder, skulde blive en staaende Grundvold for Lægeetatens Tilstand i Fredstid; det er det, som Udvalget har gjort Indsigelse imod; thi en saadan vil efter vor Formening om den virkelige Tilstand ikke være nødvendig, thi man vilde komme til at lønne endeel Embedsmænd, som ville faae en Lønning for Forretninger, de ikke udføre.

Krigsministeren: Jeg maa gjentage, hvad jeg allerede tidligere har sagt, at enhver Bestemmelse af Budgetsummen til denne Branche, saavel som til enhver Anden er en Foregriben af den fremtidige Organisation. Om der for Fremtiden skal være 25 Overlæger, eller der skal være 33 er et Spørgsmaal, som henstaaer uafgjort. Hovedtanke, som jeg har med Udvalgets Forslag, det er, at det

flaarer en Strøg over alle Underlæger, og vi antage, at Armeen ikke vil behøve denne Klasse, og at den ringe Hjælp, som Armeen kan faae af de mediciniske Studerende, som ere Værnepligtige, skulde erstatte Ansættelsen af Underlæger.

Den ærede Ordfører har slet ikke udtalt sig om Hovedspørgsmaalet, og det er nemlig om, hvorledes de Værnepligtige skulde gageres, om de nemlig ikke skulde gageres som Underlæger; efter som der ingen Penge er af Udvalget normeret til dem, saa er vel Meningen, at de ikke skulde gageres som Saadanne, men blot som Menige, og som saadanne maatte idetmindste denne Løn have været tillagt dem. Jovrigt erkjender jeg, at disse Studerende kunne vistnok bruges til nogen Tjeneste, og ifald jeg om dem har brugt Udtrykket Haandlanger, saa er dermed intet Anstødeligt meent; det kommer her an paa, hvad man forstaaer ved Udtrykket Haandlangere; jeg mener, det kan tages i samme Betydning, som Assistenten. Antallet af de mediciniske Studerende, som have været ansatte ved Armeen, har ingenlunde været tilstrækkeligt, den meste Hjælp have vi faaet af civile Læger, og tildeels ogsaa af Udlændinge. At de kunne gjøre meget god Tjeneste nægtes ikke, men de kunde ikke erstatte routinerede Underlæger. En Grund mere, hvorfor jeg har tilladt mig at modsætte mig dette Forslag er, at jeg frygter for, at derunder skjuler sig en Tanke til at eludere Værnepligtsanordningen (Hør!), at nemlig de mediciniske Studerende skulde paa denne Maade opfylde deres Værnepligt; saasnart de have taget Examen skulde de strax ansættes som Underlæger, og som Underlæger aftjene deres Værnepligt, istedetfor at Andre, som ikke ere i den Stilling, tage Musketten paa Rækken, og tjene i Geledet ligemed de andre Menige, naar ikke Meningen er, at de saalænge de tjene som Underlæger skulde faae den samme Lønning som Soldater, en Idee, som forresten er aldeles upraktisk, saa seer jeg ikke at der vundet ved ikke at have faste Underlæger; thi det er dog fuldkommen klart, at naar Beføstningen er den samme, saa maa man hellere have faststaaende Underlæger end uøvede mediciniske Studerende, som efter 2 Mars For-